

Ploaia de Lumină

Marin Mihalache

Pe culme sus, pe Aarat
Pe lemnul crucii blestemat

Sus pe catarg la asfințit
Stă ecce homo răstignit.

Dar este semn că printre nori
Vin porumbeii călători

Cu-o frunza de măslin în cioc
Și-n aripi flăcări lungi de foc.

Semn bun pe cer de curcubeu
Trimis de bunul Dumnezeu.

Pe barca neagră de catran
Privește Noe cerul van

Și-așteapta lumea să învie
Din spuma mării argintie.

Dar omul nu este meduză
Și nici cenușa de sub spuză.

Omul e flacăra divină
Trup rupt din raza de lumină

Când se pogoara-n chip de har
Columba albă pe altar

Pe glodul unui boț de tină
Se cerne ploaia de lumină.

O ploaie de lumini din soare
De sfântă binecuvântare

Nu-i loc în lume de-adăpost
De ploaia de la Pentecost.